

[Valdemar Thomsen.]

steren kundgjort for alt Folket, at den Arbejdsstandsning, der er Fare for, i Løbet af faa Dage vil føre til store Vanskeligheder for Samfundet. Forholdet er altsaa det, at det her drejer sig om noget af det mest samfundsnødvendige Arbejde i vort Land, og dog mener man at kunne fortsætte med at fratage Landbruget dets Valuta, det vil sige tage dets Arbejdsfortjeneste til en Underpris. Det er altsaa rigtigt, det er Statsministerens Tale en Bekræftelse paa, at der ligger en umaadelig økonomisk Magt i Landbrugets Produktion og Eksport, og derfor vil det ogsaa gaa op for Landbruget, at det er denne Magt, som man, hvis man vil have sin Ret, nødvendigvis maa benytte.

Jeg vil derfor, saa alvorligt som jeg kan, henstille til Partiet Venstre og til dets store Presse, at de sammen med os andre gør dette Forhold klart for Landbruget, saaledes at de forstaar, at Stødet lige saa godt kan tages først som sidst; Konsekvensen vil i modsat Fald blive, at Eftergivenhed, det har vist sig saa ofte, fører til samme Resultat som for Hunden, der stikker Halen mellem Benene: Det næste Spark følger omgaaende. Det er paa Tide, at Landbruget, som for øvrigt for længst Arbejderne, viser Tænder, hvis den fuldkomne Deklassering og Proletarisering skal forhindres, og derfor er det nødvendigt, simpelt hen nødvendigt, at alle til Raadighed staaende Midler tages i Brug for Landbruget. Hensigten helliger Midlet.

Gregersen: Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at han kunde give mig Ret i de Betragtninger, jeg har fremsat, og derefter naaede han til, at de Betragtninger havde jeg læst i en Tale, han har holdt. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rager, hvor han har holdt den, og hvor man kan læse den Tale. Det ærede Medlem har jo sagt saa mange forskellige Ting. Her i Tinget har vi Indtryk af, at han er gaaet imod det, jeg har fremført i denne Sag, og ogsaa gør det i Dag, men det ærede Medlem har, som sagt, sagt saa mange Ting, saa det er muligt, at han ogsaa ved en eller anden Lejlighed har sagt det, men vil det ærede Medlem saa ikke sige mig, hvor det staar.

Saa siger det ærede Medlem, at det, at vi holder fast, er Retsforbundets Politik i Renkultur. Jeg skal kvittere med at sige, at der er ingen Kultur i det ærede Medlems Politik, og den er navnlig ikke ren.

Den højtærede Statsminister spurgte mig, hvorfor jeg var bange for, at Staten skulde befatte sig med Fastsættelse af Løn-

vilkaar. Det er jeg af de Grunde, jeg anførte over for den højtærede Statsminister, og jeg kan ogsaa føje til, fordi jeg ingen Begreb har om, hvorvidt den Løn, der staar her i Mæglingforslaget, er den rigtige eller ej, og jeg kan ogsaa sige, at de 90 pCt. af Medlemmerne her i Salen har heller ikke Begreb om det. Hvor skulde de have det fra? — det er jo ikke de Forhold, de beskæftiger sig med. Saa fjøede Statsministeren til, at jeg skulde ikke være saa bange for, at Staten befattede sig med Lønfastsættelser, for det gjorde den over for saa mange, bl. a. over for Lærerne. Naturligvis blev der sagt Lærer, for det er mit borgerlige Erhverv. Det er klart, at i den Forbindelse befatter Staten sig dermed, hvem skulde ellers gøre det, naar det er Statens egne Tjenestemænd, det gælder? Hvilken anden Part skulde være med til at fastsætte Lønningerne for Lærerne end Staten? (*Statsministeren* [Stauning]: Voldgiftsdomstolen kunde gøre det!). Ja, hvis der kom en Konflikt, men der er jo ikke Tale om Konflikt her, det har der jo ikke været. Det er Forskellen mellem Fastsættelsen af Løn for de private Erhverv og for de Arbejdere, der er ansat under Staten. Derfor var det ikke nogen god Bemærkning fra Statsministerens Side.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at jeg tror, det er en meget farlig

Formanden: Maa jeg henstille til Taleren at tale noget højere.

Gregersen: Og til Medlemmerne i Salen maaske at tale noget svagere.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at jeg tror, det er en farlig Tale, den, det ærede Medlem førte heroppe for lidt siden. Jeg tror, at den kunde medføre Konsekvenser, som det ærede Medlem ikke drømmer om. Dette, at man hellere maa tage Stødet, vil jo i den Forbindelse, vi her taler, sige, at det ærede Medlem opfordrer Slagterierne og deres Repræsentanter til — hvis der kommer et Voldgiftsresultat, eller hvis Mæglingforslaget bliver ophøjet til Lov — at modsætte sig det, som Lovgivningsmagten har vedtaget. Det er jo i Virkeligheden at prædike Oprør. Det kunde medføre Ting, som hverken det ærede Medlem eller vi ønsker, idet man derved kan tvinge Statsmagten til at overtage Produktionen. Jeg advarer det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen mod at føre denne Tale. Det kunde ogsaa hænde, den gav Bagslag for det ærede Medlem.